

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Jana Vyklického v právní věci navrhovatele: **Mgr. J. Ř.**, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 4, Praha 4, **2) Ing. Miloš Zeman, CSc.**, bytem Brdičkova 9, Praha 13, **3) Ing. Vratislav Mynář**, bytem Osvětimany 274, odpůrci 2) a 3) zast. JUDr. Janem Vondráčkem, advokátem se sídlem Zbraslavské nám. 458, Praha 5 – Zbraslav, v řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky,

t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se (poté co byl vyzván soudem k odstranění vad svého nejasného podání doručeného soudu dne 5. 2. 2013) výslovně domáhá vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky. Ve svém návrhu tvrdí, že Ministerstvo vnitra odmítlo provést registraci kandidátní listiny dvou navržených kandidátů, kteří splnili požadavek předložit petici podepsanou nejméně 50.000 oprávněnými voliči (ing. V. Dlouhý a T. Okamura). Rovněž byla odmítnuta registrace kandidátky Mgr. I. H.

[2] Navrhovatel uvádí, že Ministerstvo vnitra postupovalo nesprávně a zákon umožňoval na peticích předkládat i falešné podpisy. Pravost podpisů přitom není oprávněn prověřovat nikdo, ani ministerstvo nebo správní soudy. Ústavně nekonformní je také požadavek, aby petent uvedl adresu trvalého, a nikoliv faktického pobytu. V těchto skutečnostech spatřuje navrhovatel rozpor ustanovení § 25 a § 26 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) s ústavním pořádkem.

[3] Kromě toho prý zákon o volbě prezidenta republiky nebyl dodržen ani při ověřování podpisů Ministerstvem vnitra a na serveru Česká pozice se objevily informace

o manipulovatelnosti s počtem petentů a zpochybňující metody použité při výběru náhodných vzorků petičních archů.

[4] Závěrem navrhovatel tvrdí, že je mu známo, že soudci sedmičlenného senátu Nejvyššího správního soudu mají osobní kariérní ambice a tři z nich jsou považováni za vážné uchazeče o funkci soudců Ústavního soudu a případné rozhodnutí o neplatnosti voleb by mohlo tyto ambice na dlouhou dobu či dokonce provždy zmařit. Jakkoliv je prý však jasné, že návrh bude posuzován primárně z hlediska těchto osobních zájmů soudců, musí se s touto situací navrhovatel smířit a přesto návrh podat.

[5] Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh byl podán včas, v souladu s požadavky § 90 odst. 5 s. ř. s. a zákonem o volbě prezidenta republiky. Navrhovatel je aktivně legitimován a návrhový petit je srozumitelný a věcně projednatelný. Proto soud přistoupil k projednání a rozhodnutí věci.

[6] Návrh není důvodný.

[7] Podstata námitek spočívá v tvrzeném pochybení Ministerstva vnitra při registraci některých kandidátních listin a také v aplikaci údajně protiústavních ustanovení § 25 a § 26 zákona o volbě prezidenta republiky.

[8] K tomu soud uvádí, že prakticky stejnými námitkami se soud zabýval již v usnesení ze dne 13. 2. 2013, č. j. Vol 7/2013 - 94 (www.nssoud.cz), a protože neshledal žádný rozumný důvod se od svého dříve vysloveného právního názoru jakkoliv odchýlit, v plném rozsahu na něj odkazuje.

[9] V reakci na námitky stěžovatele proto postačuje konstatovat, že ve věcech registrace kandidátních listin se lze soudní ochrany domáhat pouze na základě návrhu podaného podle § 65 zákona o volbě prezidenta republiky ve spojení s § 89 odst. 2 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“). Soudní ochrany se přitom mohou domáhat pouze aktivně legitimované osoby a skupiny osob, a to za podmínek stanovených v § 65 zákona o volbě prezidenta republiky ve spojení s § 89 odst. 2 a 4 s. ř. s. Z hlediska systematického je třeba považovat návrh na ochranu ve věcech registrace kandidátní listiny za právní prostředek, který je svou povahou speciální k návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky podle § 66 zákona o volbě prezidenta republiky. Nedostatek aktivní legitimace k podání návrhu ve věci registrace kandidátní listiny proto nelze obcházet tím, že se osoba, která není aktivně legitimována k podání návrhu podle § 65 zákona o volbě prezidenta republiky, bude domáhat přezkoumání postupu Ministerstva vnitra při registraci kandidátních listin v řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky podle § 66 zákona o volbě prezidenta republiky.

[10] Je proto vyloučeno, aby se navrhovatel, jenž nebyl aktivně legitimován k podání návrhu na ochranu ve věci registrace kandidátních listin podle § 65 zákona o volbě prezidenta republiky, úspěšně domáhal vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky pouze z důvodů týkajících se tvrzených pochybení Ministerstva vnitra při registraci kandidátních listin. V této souvislosti lze poukázat rovněž na usnesení ze dne 9. 12. 2004, č. j. Vol 11/2004 - 31, publikované pod č. 471/2005 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud

vyslovil obdobný závěr i ve věci týkající se přezkumu voleb do Senátu. Soud v uvedené věci konstatoval, že v rámci řízení ve věcech neplatnosti voleb a hlasování (§ 90 s. ř. s.) nelze s úspěchem brojit proti vadám v registraci přihlášky kandidáta.

[11] Pokud jde o navrhovatelem zpochybňovanou ústavní konformitu ustanovení § 25 a § 26 zákona o volbě prezidenta republiky, konstatuje Nejvyšší správní soud, že pro tento postup nejsou v daném případě splněny procesní podmínky. Podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky totiž platí, že dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. V daném případě nicméně Nejvyšší správní soud ustanovení § 25 a § 26 zákona o volbě prezidenta republiky vůbec neaplikuje a již z tohoto důvodu proto není oprávněn k předložení věci Ústavnímu soudu. Nemá k tomu aktivní legitimaci a pokud by tak přesto učinil, musel by být jeho návrh z tohoto důvodu Ústavním soudem odmítnut (§ 43 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu].

[12] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že se výkladem a posouzením dotčených ustanovení zákona volbě prezidenta republiky již zabýval ve svých předchozích rozhodnutích ve věcech týkajících se registrace kandidátních listin pro volbu prezidenta republiky (srov. např. usnesení ze dne 13. 12. 2012, č. j. Vol 11/2012 - 36 a č. j. Vol 12/2012 - 34, dostupná na www.nssoud.cz). Právní závěry vyslovené v těchto rozhodnutích aproboval následně i Ústavní soud při rozhodování o ústavní stížnosti pana Tomio Okamury (viz nález Ústavního soudu ze dne 7. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 27/12, in: <http://nalus.usoud.cz>).

[13] Ke spekulaci navrhovatele, že soudci, kteří rozhodují o jeho stížnosti, mají osobní kariérní ambice a budou proto k jeho návrhu přistupovat primárně z hlediska těchto svých osobních zájmů, soud pouze konstatuje, že tato námitka zjevně nebyla zamýšlena jako námitka podjatosti vůči všem členům senátu, když tuto námitku navrhovatel výslovně uplatnil pouze proti předsedovi senátu JUDr. Šimíčkovi a rozhodl o ní Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 2. 2013, č. j. Nao 10/2013 - 31 tak, že JUDr. Šimíček není vyloučen z projednávání a rozhodnutí v této věci. Proto se soud k této námitce nevyjadřuje, neboť zastává názor, že o své objektivnosti, nestrannosti a korektnosti má veřejnost přesvědčovat kvalitou a fundovaností svých rozhodnutí, a nikoliv ohrazováním se proti apriornímu podezřívání z jakýchsi osobních motivací.

[14] Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud předmětný návrh zamítl.

[15] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** řádné opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu